

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 24. april 2019
Kontor: Stats- og Menneskerets-
kontoret
Sagsbeh: Mikkel Lindberg Laur-
sen
Sagsnr.: 2019-0035-0090
Dok.: 1078490

UDKAST TIL TALE

**til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål Y
fra Retsudvalget den 25. april 2019**

Samrådsspørgsmål Y:

"Vil ministeren redegøre for, hvorfor den kroatiske statsborger, på trods af hans mange domme for grov kriminalitet, ikke er blevet udvist, jf. højesterets afgørelse af 19. marts 2019 (sag 221/2018), og på trods af de skærpede regler om udvisning af kriminelle udlændinge, der blev indført med ændringerne af udlændingeloven i 2018, jf. lov nr. 469 af 14. maj 2018, og vil ministeren samtidig redegøre for, hvordan det fremadrettet sikres, at udenlandske statsborgere – uanset deres tilknytning til Danmark – altid udvises, når de begår grov kriminalitet og/eller gentagelseskriminalitet?"

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

[Indledning]

Tak for muligheden for at komme her i dag for at drøfte udvisning af kriminelle udlændinge.

Lad mig starte med at slå fast, hvad min holdning er: Udlændinge, der begår alvorlig kriminalitet i Danmark, skal udvises af landet.

Og det sker også i vidt omfang.

Næsten 2.000 udlændinge udvises nu årligt af Danmark på grund af en dom for kriminalitet. Og det tal er historisk højt og stort set fordoblet siden 2011.

Så når man hæver sig lidt op og kigger på det generelle billede, så er det ret entydigt: Der udvises markant flere udlændinge på grund af kriminalitet i dag, end der gjorde for blot få år siden.

Det perspektiv synes jeg er vigtigt at få med. Og et resultat, vi kan være meget tilfredse med.

Men samrådet i dag vedrører som bekendt en sag, hvor der ikke skete udvisning. Om den sag kan man helt overordnet sige, at Højesteret fandt, at udvisning med sikker-

hed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Højesteret foretog i den forbindelse en samlet afvejning af den tidligere og nu begåede kriminalitet og tilknytningen til Kroatien over for tilknytningen til Danmark. I sagen fandt Højesteret grundlæggende, at Jimmi Levakovic ikke havde nogen reel tilknytning til Kroatien, og at den samlede kriminalitet ikke var så grov, at der kunne ske udvisning.

Så spørges der til, hvorfor Jimmi Levakovic ikke blev udvist, i lyset af skærpelsen af udvisningsreglerne sidste år, hvor der bl.a. blev fastsat retningslinjer for, hvornår udlændinge i almindelighed kan – og dermed skal – udvises.

I den ændring af udlændingeloven, der blev gennemført sidste år, er der en udførlig beskrivelse af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Det fremgår bl.a., at en udlænding, der er født eller opvokset i Danmark og har stiftet familie, i almindelighed vil kunne udvises ved en straf på 2 års fængsel eller strengere for en række nærmere opregnede kriminalitetsformer, og hvis den pågældende har et vist minimum af til-

knytning til det land, som den pågældende må forventes at tage ophold i.

Og Højesteret vurderede som nævnt bl.a., at Jimmi Levakovic ikke havde nogen reel tilknytning til Kroatien.

Når Højesteret finder, at udvisning med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, så baserer det sig – ligesom også retningslinjerne gør det – på en vurdering af praksis fra Menneskerettighedsdomstolen.

Og lad mig understrege, at regeringen mener, at Danmark har en klar interesse i en stærk international retsorden, herunder respekt for menneskerettigheder.

Inden for den ramme arbejder vi benhårdt for at sikre, at myndighederne har de bedste muligheder for at udvise kriminelle udlændinge.

Under Danmarks formandskab for Europarådet fik vi vedtaget København-erklæringen, som bl.a. giver et større råderum på udvisningsområdet.

I København-erklæringen blev medlemsstaterne enige om, at hvis de nationale myndigheder selv har foretaget

en grundig afvejning i sagerne, så bør Domstolen ikke blande sig, men have tillid til medlemsstaternes myndigheder og domstole.

Og så vil jeg da også gerne fremhæve, at der jo tidligere har ligget noget gammelt strøm i systemet forstået på den måde, at anklagemyndigheden ikke tidligere var ligeså opmærksom på at få nedlagt påstand om udvisning, som anklagemyndigheden er i dag.

Anklagemyndigheden har et stort fokus på sager om udvisning, og dette fokus er blevet øget markant inden for de senere år.

Og vi kan jo også se, at anklagemyndigheden i højere grad end tidligere anker udvisningssager, og at flere af sagerne når hele vejen til Højesteret.

Og netop i Højesteret har der på det seneste været en række sager, hvor Højesteret har fundet, at der kunne ske udvisning.

Som direktøren for Institut for Menneskerettigheder, Jonas Christoffersen, sagde i Information for nylig, så er der – når man kigger på det overordnede billede – helt klart sket en opstramning af retspraksis.

Og professor ved Københavns Universitet Mikael Rask Madsen sagde i samme artikel, at der i Danmark er kommet en ret konsekvent linje: ”Hvis man som udlænding begår meget grov kriminalitet, er man nærmest et skridt ude af landet.”

Og for bare at give et par eksempler på denne konsekvente linje, kan jeg fremhæve sagen mod Shuiab Khan, som blev udvist af Højesteret i november sidste år med indrejseforbud i 6 år, og hvor Højesteret fandt, at han ikke var uden forudsætninger for at klare sig i Pakistan.

Højesteret udviste også i september sidste år en 23-årig irakisk statsborger med indrejseforbud i 6 år, som blev idømt 6 måneders fængsel for grov vold, og som var tidligere straffet for personfarlig kriminalitet og narkotikakriminalitet. Han havde ingen familie i Irak, men ville ikke være helt uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i Irak.

Jeg vil også nævne en sag fra maj sidste år, hvor Højesteret udviste en 30-årig palæstinensisk statsborger med banderelationer med indrejseforbud i 6 år, som i landsretten var idømt 8 måneders fængsel, og som var tidligere straffet. Højesteret lagde blandt andet vægt på, at

han på ny var dømt for personfarlig og samfundsskadelig kriminalitet i tilknytning til sit medlemskab af bandegrupperingen Loyal to Familia.

Og vi har jo også på det seneste set adskillige sager mod Danmark, hvor Menneskerettighedsdomstolen har godkendt de danske udvisninger.

Jeg kan f.eks. nævne sagen om et familiemedlem til Jimmi Levakovic, nemlig Jura Levakovic, hvor der faldt dom i oktober sidste år. I sagen godkendte Menneskerettighedsdomstolen den danske udvisning af Jura Levakovic, som var idømt 5 års fængsel for røverier.

Menneskerettighedsdomstolen lagde vægt på, at de danske domstole havde foretaget en grundig vurdering af retten til privatliv og den samfundsmæssige interesse i at udvise en dårligt integreret storkriminel, og Domstolen gik derfor ikke nærmere ind i de danske domstoles afvejning. Det danske retssystem havde fremlagt en tilstrækkelig og relevant begrundelse for udvisningen, og Domstolen havde derfor ingen grund til at tilsidesætte vurderingen.

Der er altså tale om en klar afspejling af København-erklæringen.

Jeg kan også nævne en anden sag mod Danmark fra sidste år, hvor Menneskerettighedsdomstolen afviste at antage sagen. Dette bl.a. med henvisning til de danske domstoles grundige afvejning af modsatrettede hensyn og inddragelse af de relevante kriterier fra Domstolens praksis. Domstolen godkendte altså den danske udvisning af udlændingen som følge af en dom på 7 års fængsel for narkotikakriminalitet til trods for hans egen og familiens stærke tilknytning til Danmark.

Jeg vil også gerne nævne sagen mod Said Mansour fra i år, som Domstolen også afviste som åbenbart grundløs. Domstolen henviste bl.a. til, at de danske domstole havde foretaget en grundig vurdering af de modstående hensyn og inddraget de relevante kriterier fra Domstolens praksis.

Afgørelsen afspejler den udvikling i Menneskerettighedsdomstolens praksis i retning af øget selvbestemmelse – altså at medlemsstaterne som udgangspunkt selv kan og skal afveje de modstående hensyn i en sag om udvisning. Samme tendens har vi også set i de andre udvisningssager mod Danmark sidste år.

Så samlet set har regeringens arbejde på udvisningsområdet haft en synlig og mærkbar effekt både nationalt og internationalt.

Og regeringen vil fortsat arbejde benhårdt for, at udlændinge, der begår alvorlig kriminalitet, bliver udvist.

Tak for ordet.